

La Veu de Catalunya

5 cent.

ANY 1^{er}. NÚM. 6

BARCELONA: DISSAPTE 7 DE JANER DE 1899

EDICIO DEL MATÍ

DIARI D' AVISOS Y NOTICIAS

ADMINISTRACIÓ: Rambla de las Flors, 25. — Teléfono núm. 152

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: Barcelona, un mes, 1 pesseta

ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS

Pera la edició del vespre se reben esquelas mortuorias fins a las sis de la tarda

7 de Janer

Sant del dia: Sant Ramon de Penyafort, confessor, barceloní y Santa Kentigerna, vídua.
Sant de domí: Sant Ildefons, bisbe y company major de Santa Eudis, verge.
Quaranta hores: Continúan en la parroquia Major le conta Ana, 8 exposa a dos quart de vint del matí y se reserva a dos quart de la tarda. — Demà acabaràn en la mateixa iglesia.
Cort de Maria: Fa la visita a la Mare de Déu de la Salut en las Minimas ó en la Sant Espirit.
Demà a la Parísim: Concepció, a Sant Francesc, ó a Santa Clara, ó en la "Escanyaxi," ó en la seva parroquia, privilegiada.
La Missa d' avuy: Es de sant Ramon de Penyafort. — La de demà, es de la Dominica infra-ocava de l' Epifania.
Se obran las velacions.

Observatori meteorològic de la Universitat

Hores d' observació. — 6 matí 3 de la tarda. — **Servici del Sol.** — 7 h. 38. — **Temps.** 42.5.
1 h. 41 m. — **Sorrida de Lluna.** — 1 h. 35 m. — **Posta.** — 12 h. 21 m. — **Baròmetre** a 0 y al nivell del mar.
— 760.00. — **Temperatura.** — Màximas: 27.0 sol; 16.7 ombra. — Mínimas: 6.2 ombra. — **Tèrmometro tipo.** — 10.4. 11.2. — **Grans d' humitat.** — 70.8. 88.1. — **Pluja en 24 hores.** — Mil·límetres 0.0. — **Aigua evaporada en 24 hores.** — 130. — **Vents.** — Direcció: ENE; OSO. — Velocitat per 1^a i 2^a h. — **Estats del cel.** — Despejat. — **Classa:** Cúm. — **Quantitat:** 0.0.



La Senyora

Donya Mercé Romani y Roig

Viuda de D. Joseph Blanch y Gatell

Ha mort havent rebut los Sants Sagraments

(A. C. S.)

Sos fills donya Margarida, donya Agnès y don Joseph Blanch y Romani, fills polítics don Sebastià M. Pratius y don Joseph Romani y Cuadrat, nets polítics donya Rosa M. de Villar y don Francisco del Villar y Garmona, cosins y devers parants, participau a sos amichs y coneguts tant sensible pèrdua, y los hi demanan una oració per la finada y la assistència a la casa mortuoria, Claris, 92 y 94, avuy dissapte, a las tres de la tarda, pera acompagnar lo cadàver a la iglesia parroquial y de allí a la última oració. Comanteri del Est.

No s' convida particularment.

CHAMPAGNE CODORNIU

MEDALLA D'OR EN LA EXPOSICIÓ D'ANVERS

Demanis en los Colmados, Ultramarins, Fondas y Restaurants

LVMEN

Bec d' Incandescencia pe'l Gas

Únich que dona una llum molt brillant sensa fons nús ó menes verdosos ó pàlids. Llun rosada que no fatiga la vista ni deprimeix lo sistema nerviós. Dona gran relleu y el verdader color als objectes; no fa fum, ni olor.

Potencia lumínica 100 bujias

GASTO: La meitat del d' un bec ordinari

Propia ab la seva gran irradiació per los grans establiment y els grans locals.

DESPATX. — Claris, 46 y 48, baixos. — BARCELONA

J. MARSANS ROF. — Valors y cupóns

Rambla de Canaletas, 2

S' admeten Cubes, entresí 1899 y Obligacions 3 per 100 Fransa, emisió 1878, pera atorgar la correspondent fulla de cupóns.

OBJECTES PERA REGALOS

LIQUIDACIÓ de TOTES LAS EXISTENCIAS PER CAMBI de MODELS y DIBUJOS

Fayans Catalá

***** ARIBAU, N.º 67 *****

REFORMA DE LLETRA

PER LO CIL·L·RAFO

R. SERRA

Carrer del Call, 28, 3.º

L' interés dinástich

Lo moment actual es ben decisiu per Espanya. S' acosta l' hora en que ha de veure si hi ha intent de mudar de vida ó si s' vol continuar la historia d' Espanya lo temps precis pera que s' en escrigui lo darrer capítol.

Las institucions que veritablement governen y han governat fins ara están en mans dels partits, veritaders súbdits d' explotació que tenen per objecte únic aprofitarse dels honors y dels presupestos y que han fideïficat totas las institucions liberals, vestint ab las apariencias de salvatge universal lo seu despotisme.

Aquestos partits no hi cauran may en la temptació de salvar lo seu palis, per que la vida del palis es la mort seva. Tindrán fins al darrer moment bonas paraulas a la boca, fórmulas de regeneració a propòsit pera omplir discursos y fabricar programas llampants, pero mentres subsisteixin aniran fent la seva feyna; que es la feyna del corch: viure de la destrucció.

Mes avuy aquestes foras polítichs están en plena descomposició; pera reconstituirse necessitan lo poder real, fins ara esclau, obediend d' en Cánovas y d' en Segura. Per axó lo poder real es ara una forsa política efectiva.

Lo interés de la monarquia es oposat al dels partits. En las crisis supremes los tronos s' enorran, en las épocas de prosperitat y de grandesa se fan indestructibles.

Si lo poder real guiat per l' instint de conservació vol aturar ó retardar la ruina final, cal que cerqui al palis, a la gent que no viu de la cosa pública, y governi ab ella y no com ara en contra d' ella. Y si vol trobarla ha de comensar per destruhir aquesta máquina artíficia que s' interposa entre ell y la societat, aquestos partits polítichs d' Espanya que son una supervivencia del feudalisme mitjà-val ó una adaptació del bandolerisme andalus al medi ambient del parlamentarisme; los ha de treure del poder central y de las institucions locals pera tornar l' un y las altres a son veritable senyor: lo poble.

Respecte de Catalunya ha de fer mes, per que aquí la qüestió no es solement de bon govern y recte administració. Ha d' atendre las reclamacions autonomistas ó nacionalistas que en diferentes

ocasions Catalunya ha fet arribar fins al Cap del Estat: la Memoria presentada a Alfonso XII en 1885 y los Missatsjes endressats a la Reyna Regent ab ocasió de la Exposició Universal de Barcelona, y ara últimament a consecuencia dels darrers desastres.

Si no ho fa axís, si s' decanta a no ls partits, si s' crea un nou escarapell en la persona d' un queto de partit, invetit de la presidencia del Consell de Ministres, los acontexements farán la seva via y arribará lo moment en que ja ros podrà aturarlos.

ENRICH PRAT DE LA RIBA.

Los Reys

NARRACIÓ EN PROVENÇAL PER F. MISTRAL (traduhida per Francesc)

— Noy, demà es la festa dels Reys! Si vèlex véurels arribar, los heu d' anar a rēbre ben d' hora, y portáshi alguna cosa.

Així, quan eran petits, nos parlavan las mares, en la vigília dels Reys.

Y jaul tota la brivalla, totas las criaturas del poble, nos en anavam a bell correr a esperar los tres Reys, qui venian cap a Maiano, ab sos patges, sos camells y tot son seguici, pera adorar al Infant Jesús.

— Ahont aneu, canalla?

— Anem a veure ls Reys si arriban.

Y tots plegats, xicots entremaliats y moxetas enrioladas, ab nostres casquets y ls nostres escudons, corrimos pel camí d' Arlés, lo cor espentat d' alegria, los ulls plens de visions.

Y portavam a la mà, com nos ho haviam recomanat, cocas pera los Reys, figas secas pera ls patges, y ferratje pera ls camells.

Era al comensament del Janer, la tramontana xisclava de bo y millor: vull dirvos que feya frot. Lo sol devallava tot enritrit vers lo Ross. Los rius s' en gelats, l' herby eny per la glassada. Las brancaus dels salzers esfullat rogejavan. Lo pit-roig, lo reyot saltavan, ajogassats, ab un branquilló al altre, y no s' veya en los camps persona nada, llovat d' alguna pobra vella que s' carregava al cap son devantal plé de tòries, ó algun vell espellingat que cercava caragols al peu d' unas matas.

— Ahont aneu tant tart, canalla?

— Anem a veure ls Reys si arriban!

Y l' cap onlayre, engallardit com uns miquelets, rient, cantant, corrent a pen-coix, ó marxant de reculas, tiravan endell, per lo camí blanquinos, esbatusats, per la venturia.

Després lo dia baixava. Lo campanar de Maiano so fonia darrera ls arbres, darrera ls grans xiprers que negrejaván y a nupia y nua, la encontrada s' estenia allí enllá. Escorcollavam ab los ulls, tant que podiam, més debades! No s' distingia res, sinó era algun manyoch de nadalas emportadas per lo vent dins los restobles. Com un vespre d' hivern, tot era quiet y trist.

De vegadas, emperó, trobavam algun pastor, emborrasat dins son caputxo, qui venia de guardar sas ovelles.

— Y donchs ahont aneu petits, en aquestas horas?

— Anem a rebre als Reys... ¿Que ls podriau dir si son gayre lluny encara?

— Ah! los Reys?... Té rahó... son cap allá darrera que venen, D' aquí una mica ja ls veurem.

Y vingia corre, y més corre cap al encontre dels Reys, ab las nostres figas secas, ab las nostres cocas, ab los nostres grapat de ferratje pera ls camells.

A la fi l' dia feya l' darrer badall. Lo sol, engorjat dins un núvol, s' acabava d' evehir. Semblava que s' comensés de sentir la remor de las perlas de la ànima d' en Rossesca-sebas. Lo vent cuydava gelar. Y ls nús atrevits, caminaván temorenosos.

Tot plegat: — ¡Miratels!

Un crit d' alegría beia sortia de totas las bocas, y la magnificencia de la pompa reyal enllahornava nostres ulls. Una rajada de flama, un triomf de colors, nufasas, encens, abressava las serras penontinas. Una mitja-corona, escampant dins lo cel una gloria de raigs inmensos, gayre be no consentia als ulls mirar a l' horitzó.

— Los Reys! los Reys! mirat la seva corona! mira sos mantells! mira sas

banderas! mira sa cavalleria, y ls camells que portan!

Y quedavam boca-badats... Mes, aviat aquella lluminaria, aviat aquella gloria, darrera ullada del sol morent, se fonia, s' enterrava, deprensa, al fons de son jas de núvols, y descomentats, ab un pam de nas, nos quedavam sols y vorns en mitj de la campanya pahorosa.

— Per ahont han passat los Reys?

— Per allá darrera las montanyas.

Lo nussel feya mío: la por se n' anava d' dintre; y per dins la foscor, nos enorramam moxos, tot rosegant las figas y las cocas que haviam dut pera ls Reys.

Y quan, al últim, arribavam a casa nostra, la mare ns deya:

— Y bel! ¿Que ls heu vist?

— No, mare, han passat per allá, per la altra banda, darrera las montanyas.

— Y donchs, per quin camí heu anat?

— Per l' camí d' Arlés.

— Ah! llets del meu cor, si ls Reys no hi venen may per aquest cantó; haviam d' anar pel camí de Sant Roudíu...

— Ay, noys, y que n' era de bonich! si ho haguessen vist, si ho haguessen vist quan han entrat a Maiano! Los tambors, los trompèts, los patges, los camells, ¡oh, y quina cosa mes guapal... Ara son en la iglesia a fer la adoració. Havent sopat, anen a veurels.

Sopavam ben depressa. Acabat, corrimos cap a la iglesia. Y en la iglesia, plena de gom a gom, encara no haviam entrat, la orga, acompanyant lo cant de tot lo poble, emprenta baix de primer, y després, més tocs, rimdable lo roberch.

— Los tres sants Reys que anaven de ciutat; De matí

lo bell collat encontat

de ls tres sants Reys que anaven pel grancami.

Nostres, encensos d' entusiasme, nos enforavam per entre las fadillas de las donas fins a la capella del Naxement; y allá, al demunt del altar, veiam la preciosa Estrella prevam los tres Reys d' Orient, ab sos mantells vermells, groch y blau, qui feyan reverencia al Infant Jesús; lo rey Gaspar ab sa capseta d' or, lo rey Melció ab son encensó, y l' rey Baltasar ab son pot de mirra.

Miravam embadalits als galants patges qui acompanyaván lo róssech de sos mantells tant rellellats; y als camells gaperuts que axocaván lo cap per sobre del ase y del bou; a la santa Verge y sant Joseph; y al voltant, escampats per una montanyeta de paper, embascat, als pastors y a las pastoras, qui pertaven cocas, cistelles d' ons y bolquers pera l' bon Jesús; lo moliner, qui carregava una saca de farina; la ávia ab la seva filosa; lo fangador, qui reposava mirant al cel; l' esmolet, esmolant una grossa ganiveta; l' hostaler, qui encava ab la son als ulls, obria la finestra; y totas las figuras y figuretas que hi han en lo Passabre. Pero lo que miravam mes era l' Rey negre...

Moltes cops, desd' allavores, quan s' acostan los Reys, he anat a passejar-me a la tombada del dia, per lo camí d' Arlés.

Lo pit-roig y l' reyot continúan saltironant per dins de las bardisses. Hi ha també sempre algun vellet que cerca caragols per las fondaladas, y l' nussel miola encara com abans. Mes, en los nivels encensos de la posta del sol, may mes hi he vist las alimaras, may mes hi he vist la gloria ni la corona dels sants Reys.

— Per ahont han anat los Reys?

— Per allá allá, darrera las montanyas.

DE MÚSICA

Sobre la Missa de Gloria del mestre Morera

De conformitat ab lo prescrit en los reglaments de la Sagrada Congregació de Ritos referents a la música d' Iglesia, y d' acord ab las opinions dels grans mestres moderns, bollandos exposadas, sintetizadas y sostingudas en *La Tribuna de Saint Germain* per lo mestre Francesc, Vicents d' Indy, jo crech que la música d' Iglesia té de ser absolutament religiosa, lo qual vol dir que té de ser enterament vocal y colectiva, litúrgica y orant.

Crech que la música d' Iglesia té de ser enterament coral, per que a la iglesia no s' hi ha d' anar més que a pregar, y

no hi ha altre forma de pregar, més que per medi de la veu humana. L' ideal fora que, després del cant pla dels sacerdots, no s' sentissen a l' iglesia més que ls cants del poble, de la congregació dels fidels; pero, com qu' aixó *per ara* no es possible, s' ha d' acceptar lo chor ó capella com a representant de dita fidels. L' orga, y no més que l' orga, hauria d' admetre's com a instrument de la Iglesia, com si fos la veu del temple, pera proclamar ó guiar los cants del poble.

Crech que la música d' Iglesia ha de ser enterament *colectiva* per lo mateix qu' ha de ser la veu del chor que representa la congregació dels fidels. Ningú té prous titols pera cantar a *solo* en lo temple més que l' sacerdot, qu' es lo representant de Deu y l' únich intermediari entre Deu y ls homes; ningú més qu' ell té dret a distingirse dels demés dins del temple. La més bella veu, lo major talent artístich no pot autorisar a ningú sobre sos germans en la Casa de Deu, ahont tots son iguals, ahont tots se fon en lo foc de la caritat.

Crech que la música d' Iglesia ha de ser enterament *litúrgica*, per que son únich fi té de ser justament lo de servir ab tota fidelitat la litúrgia; sense cantar jamay las frases que únichament ha de cantar lo sacerdot; sense permetre ls llicencies de ballar llargament sobre una frase; sense trencar lo text sagrat, ni repetirlo inconsideradament, ni estranyarlo; en una paraula, sense faltarli jamay al respecte ni al esperit ni a la lletra del ritual litúrgich.

Crech que la música d' Iglesia ha de ser enterament *orant*, per que no té de ser més que una forma més enlaira de la oració; y tota forma musical, per artístich que siga, que, en comptes d' aixecar l' esperit a Deu, porti a la memoria las cosas de la terra, ja siga recordant los tonors y las tiples dels teatros, los espectacles instrumentals del grans concerts ó las finesas del violí ó del violoncello de la música d' *camara*, no es, no pot ser una forma de la música religiosa.

Aquest es lo meu *credo* respecte a la música d' Iglesia, y ab aquest *credo* ó criteri he de tractar de la que s' ho valgui. La música dels grans mestres del segle XVI, la música immortal de Roland de Lassus y de Josquin des Prés, de Palestrina y d' Allegri, de Morales y de Victoria, compleix perfectament la missió de la música religiosa; y es per aixó que la Sagrada Congregació de Ritos l' ha preconizada; y es per aixó que, en son *esperit*, ha de servir de norma als músics moderns que ab alguna solta y ab algun sentiment del art vulgan compondre música d' Iglesia, sense que aixó hagi de colir poch ni molt ni tancar dintre de cap motllo la forma musical moderna.

Tinch la major satisfacció en haver de comensar la nova tasca tractant d' una obra d' un músich catalá molt modern, de la Missa de Gloria qu' acaba de compondre lo mestre Enrich Morera.

Lo Col·legi d' Advocats ha tingut engrany lo bon gust de celebrar lo dissapte dia 7 de janer, sa festa anual a la Iglesia de Sant Justen honor de son patró Sant Ramon de Penyafort, invitant al mestre Morera a estrenar en ella sa Missa de Gloria, cantada pel chor «Catalunya Nova», que dit mestre dirigeix.

No cal dir que la obra musical d' en Morera es enterament vocal y colectiva, escrita com está pera ser cantada per la massa coral «Catalunya Nova», y que, per lo tant, compleix perfectament desd' aquestos punts de vista las condicions qu' ha de tenir la música d' Iglesia.

Lo que de cop més impressiona al sentir la nova missa d' en Morera es la sobrietat de sa forma artístich y la independencia ab que ha sigut desenrotllada tota la composició; sobrietat y independencia que, en lo cas actual, han resultat, sens subte, d' un follis maridat del temperament especial d' en Morera, poch romancer y extraordinariament ardit, ab la necessitat de compondre pera son chor «Catalunya Nova», de facultats tan limitadas com gran es la seva bona voluntat. Y aixís s' explica qu' aquest prejudici del mestre, aquesta limitació originariament imposada per las circunstancias a la volada artístich creadora, no resulti en perjudici de la obra. No s' ha de buscar donchs en la Mis-

sa de Gloria d' en Morera aquella riquíssima vestimenta armónica ab que s' avian presentar la idea pura de son misticisme los grans mestres del segle XVI. Apareguts aquestos en la época de reacció religiosa produhida per la crit de la Reforma, després de las disbauxas del Renaixement, van reflexar en sas composicions immortals, tot l' ascetisme de la gran reclusa pontificia de las cortis de Paulo IV y Pio IV; pero i record de las fastuositats artístichs del temps dels Medicis era inesorable, y en aquestas mateixas obras van buydar los mestres de la polifonia clàssica tot lo tresor de tals fastuositats. Van tornar a recordar en sas composicions aquelles velles catedralas góticas de ratlles puras y severas; pero no van saber estar de floridas y enriquirlas copiosament.

La Missa d' en Morera es tot altra cosa. Si hagués de seguir lo sinall, diria que recorda més aviat l' antiga y rònega capella bizantina, de ratlles senzillissimas, d' ornamentació escassa, d' aspecte cru, diria fins pobre, si axó no s' hagués d' interpretar com un carrech a l' obra d' en Morera.

En lo *Kyrie*, es potser en la única passa en que l' mestre s' ha lliensat a algun treball contrapuntístich de molt bell efecte y a alguns dibuixos ornamentals de molt bon gust; y certamente admira la paciència que ha de haverse emersat, tant pels deixebles com pel mestre, pera arribar a una bona extensió d' aquest fragment de relativa dificultat, ab cantors que ni de solfa saben. Lo *Gloria* y lo *Credo* se presentan ja més sobris, y logran verament impresionar, sobre tot en lo *Credo*, la sobrietat y la espesa persistencia dels corts que en l' frase *Et unum Sanctum Catholicum et Apostolicum Ecclesiam* arriban a la major simplicitat. Lo *Sanctus* es un cri de entusiasme exuberant, més en ell lo sobrietat está no més que en las proporcions y en los medis empleats, per que l' efecte es bell y viu sobremnera, ab recorts de campanas bulliciosas que ab sos repeticions acompnyan lo cant de *Hosanna in excelsis*. Lo *Benedictus* es molt curi y s' manté en la mateixa testadura del *Sanctus*. V, en fi, l' *Agnus*, sobri, com totas las demés passas de la missa, es potser la que té un sabor místich més accentuat.

Resulta litúrgica la Missa d' en Morera? Gayrebé sí. Y dich gayrebé per que no més que en dos punts no s' ha recordat ó no s' ha volgut recordar l' artista de que son art al aplicarse a la composició d' una missa no pot deixar de ser un fidel servidor de la litúrgia. En Morera no ha sapigut estarse encara de cantar *Gloria in excelsis Deo* y *Credo in unum Deum* que no ha de cantar més que l' sacerdot; pero ja, tan musicals aquestas frases! Veritat? Los mestres de l' antigor, los que feyan la música d' Iglesia en nom del Pare, del Fill y del Esperit Sant, sabían empero prescindirne. Per lo demés, — ni caldría dirho, — en la missa d' en Morera no hi ha repeticions molestas, ni trasposicions, ni catrogeyaments del text litúrgich que ha sigut respectat com es degut.

Resulta *orant* la Missa d' en Morera? No ho sé. D' aixó no se'n pot judicar fins a sentir-la en lo temple. Podria ser que la fé qu' ha inspirat la nova missa de Gloria no fos precisament la fé, vident sobrenatural per manament de la Iglesia, sinó una fé especial, independent, personal d' en Morera; pero, Deu me'n guard d' assegurarho. Lo que sí puch assegurar es que al sentir la nova missa ningú s' recordará del teatro, ni dels concerts, ni de res de fora. Ho repetixo: de la religiositat de la missa, n' ha de judicar cada qual al sentir-la en lo temple, per que jo crech, com Vicents d' Indy, que l' esperit d' un art no pot apreciar bé més que sentintlo en place et a place.

E. SESTOL.

CRÓNICA EXTRANJERA

ROMA. — Continúan fent-se actives gestions a prop del Sant Pare pera que accepti un representant diplomàtic de Turquia. Per més que hi hagi qui treballa en aquest sentit, Lloé XIII no s' ha decidit encara a acceptarlo.

HUNGRIA. — Lo baró de Banffy, president del Consell húngar, en la reunió del partit liberal ha confessat que la situació política era molt gravo pero que té la esperansa de que, aprofitant ab la majoria

Nou arancel d' aduanas

PERA LA ISLA DE CUBA

establert per lo president dels Estats Units, Mr. Mac-Kinley, que ha comensat a regir desde l' primer del corrent Janer

(Traduït expressament per LA VEU DE CATALUNYA)

Considerant l'interès que per a l'exportació catalana té no solament lo coneixement de las nevas tarifas, sino la comparació ab las que, segons l'arancel del any 1897 s'aplicaven als productes espanyols a la seva entrada en la Isla de Cuba, indiquem en las ditas columnas, la esmentada tarifa espanyola y la darrera tarifa americana para productos de todas las naciones.

En las publicaciones americanas hi apareixen la antiga tarifa espanyola para productos extranjeros, la tarifa interinament aplicada per los Estados Unidos, en lo mes d'Agost en los primeros ports que ocuparen a Cuba, y lo tant per cent de rebaixa que aquesta suposava; mes creyem molt més interessant per a los nostres lectors, y menos complicada, la comparació de las ditas tarifas esmentadas.

Continuació del grupo quint de la clase 1.ª

	Unidad	Tarifa 1897. — pesos	Tarifa nueva — dollars
13.—Vidres y cristalls estanyats, platejats ó ab banys d'altres metalls:			
a) Miralls ordinarios, quins llunas no excedeixin de 2 mil·límetres de gruix, y barnis mercurial roig ó fosch.		80'00	10'00
b) Los demás miralls, no biselats.		12'50	15'00
c) En llunas biseladas.		15'00	18'00
14.—Vidre y cristall en figures, jerros, floreros y adornos esculpts para tocador y habitaciones; los cristalls para uñeras y relojes, las pedras que imitan pedras finas ó preciosas y los esmalts.	kilo.	0'55	0'55
15.—Las lámparas eléctricas incandescentes, ab montura ó sense.	Centenar	3'00	2'50

Sert grupo

Productos cerámicos

16.—Teulas y rajolas, no barnissadas para la construcción, forns, etc., y artículos de terra cuita.	100 k.	0'30	—
---	--------	------	---

Classificació proposada
para reemplazar aquest párrafo 16:

a) Rajolas de terra no barnissadas, para construcción, forns, etc., artículos de terra cuita. | 0'30 | || Teulas de terra no barnissadas para construcción, per quadro (10 per 10 pous). | | 1'50 | |
| 17.—Llosas, tonlas, teulas cerámicas y barnissadas ó tubos de terra, ciment ó objetos de pedra. | 100 k. | 0'50 | |

Classificació proposada para reemplazar lo párrafo 17:

Llosas ó conductos de terra barnissada ó sense barnissar, ciment ó pedra.	100 k.	0'50	
Teulas cerámicas de todas menas per quadro de 10 per 10 pous.		2'50	
18.—Objetos buyts barnissats ó sense barnissar de terra ó pedra.			
a) Utensils de cuyna y casa.		0'75	0'80
b) Plats y demás artículos ab tal que no siguen daurats, pintats ni adornats ab relleus.		3'00	5'50
c) Los mateixos artículos daurats, pintats ó adornats ab relleus.		4'00	5'00
19.—Llosa buyda y plats.			
a) No pintats, daurats, ni ab relleus.		3'00	3'50
b) Daurats, pintats ó ab adornos de relleu.		4'50	6'40
20.—Porcelana, manufactura buyda ó plata.			
a) Sense pintura, daurat ni relleu.		4'00	5'80
b) Pintada, daurada ó ab adornos.		5'00	9'30
21.—Estatuets, gerros, artículos de tocador y decorat d'habitacions, de terra fina, fayans, llosa, porcelana ó bisenit.	un k.	0'12	0'25

CLASSE 2.ª

Metales y todas las manufacturas en que hi entra lo metal con element principal.

sevas alienacions

22.—Or y platino, en alhajas y joyas ab pedras preciosas y perlas ó sense; plata en alhajas y joyería ab pedras preciosas ó perlas; y las pedras preciosas y perlas.	Hectog.	7'50	7'50
23.—Or y platino trevallat en qualsevol forma ó artículos.		2'80	2'80
24.—Plata en lingots, barras, placas, fullas ó pols.	Kilog.	1'50	2'40
25.—Plata en lingots y joyería sense pedras ni perlas.	Hectog.	1'50	1'50
26.—Plata trevallada en qualsevol altra forma ó objetos y platino en lingots.	Kilo.	8'00	9'00
27.—Imitaciones de la plata.		1'20	2'40
Grupo según			
Ferro fos			
28.—Llingots.	100 k.	0'20	0'10
29.—Artículos sense bany ni adorno d'altre metal ó porcelana; ni pulimentats ni tornejats:			
a) Barras, biguetas, placas, reixetas per fogaynes, columnas y tubos.		0'60	0'50
b) Caixas d'engrasar per vagons y carruajes y coxins per ferrocarrils.		1'00	0'35
c) Otros artículos.		0'75	0'75
30.—Artículos de todas clases, sense bany ni adorno d'altre metal ó porcelana, pulimentats ó tornejats.		1'20	1'20
31.—Artículos manufacturats de todas clases, esmalts, daurats, estanyats ó ab bany ó adorno d'altres metalls ó de porcelana.		1'80	2'30

(Continuad),

major confiança per part de sos tenedors, y estar la especulació mes ben disposada para seguirlos en igual sentit. No obstant, los Nort, després de la rápida pujada que havem senyalat, perden bona part de la mateixa, quedant darrerament a 29'00.

En accions de Societats de crèdit lo negoci ha sigut casi nul, llevat dels Colónials que ahir van sofrir una baixa de vuyt enters, degut a la mala impressió que ha produït l'acort de repartir un dividende de cinch pessetas per acció, com a resultat dels beneficis obtinguts en l'últim exercici.

Las Obligacions, en general, s'han mantingut fermes, especialment las de ferrocarrils; altres, com las del Canal d'Urgell, tornan novament a ser bastant sollicitadas.

En resum, pot dirse, que la impressió general del mercat en los dias que portem transcorreguts del any, es de sosteniment y bon aspecte en lo que pertoca als valores locals, y d'expectativa per lo que s' refereix a las rendas del Estat, expostas a importants variacions, segons la solució que s' dongui a la próxima crisis ministerial que fa dias ve anunciándose.

Los cambios sobre las piasas extranjeras altre volta han tornat a remontarse, quedant los franchs a 35'00 y las lliuras a 33'90.

Noticias de Barcelona

Avuy, dia 7, lo litre. Colégi d' Adreçats d' aquesta ciutat celebrará la festa acostumbrada en honor del seu patró, sant Ramon de Penyafort. A las 10 se farà ofici solemn en la iglesia dels sants Just y Pastor, predicant lo conegut orador doctó Estebanell, presbiter.

S' estrenará la missa de Gloria del mestre don Enrich Morera, que cantarà la Societat coral «Catalunya nova».

Los nostres llegidors trobaran avansat en altra secció, lo judici que nos mereix la composició del mestre Morera.

Las defuncions registradas ahir son las següents:

Districte del Hospital: Andreu Aloy, 33 anys; Maria Ribes, 10 mesos; Joan Busquets, 90 anys; Baldomera Buia, 2 anys; y Josepha Auradell, 33 anys.

Districte de la Llotja: Antoni Murgadas, 60 anys; Joseph Roura, 78 anys; y Joan Fontanillas, 112 anys.

Districte de la Universitat: Mateu Geronés, 59 anys; Amalia Baeza, 52 anys; Angel Remontel, 17 mesos; Vicenta Gascon, 58 anys; Augustina Garriga, 68 anys; y Mercé Romani, 87 anys.

Districte de la Barceloneta: Cándido Calvo, 23 anys; Vicens Sanguer, 22 anys; y Josepha Ventura, 80 anys.

Districte del Institut: Carme Bara, 2 anys; Angela Juny, 46 anys; y Joseph Corominas, 7 anys.

Avuy, dissapte, a dos quarts de nou de la nit, se celebrarà en l' Ateneu Barcelonés un concert organiat per lo notable professor senyor Vidiella, en quin hi pendran part la senyora de Donya Carme Aznar y la senyora Sánchez Deya, Gilvay y Castro, executants lo següent programa:

1.ª part.—Carteto en mi bemol, Grave. Allegre ma non troppo. Andante cantabile, Rondó (Beethoven).—2.ª part: Trio en sol major (Mozart); Consolación (Litz). Imromptu en mi bemol (Schubert). Mare rola (Rubinstein).—Romanes en fa menor (Karganoff). Invitació a la vals (Weber).

Se trovan en aquesta capital lo marquès d' Alameda, capità general d' Aragó y sos germanos lo viscompte de Torres Luxón y coronel d' infantaria don Lluís Girón y Aragó, que han vingut al objecte de rebre las despujles del qui fou comandant de caballeria, don Rafael Girón y Aragó, mort a Cuba y que dehen arribar demà en lo vapor «Notre Dame de Salut».

Ha mort en aquesta ciutat la senyora mare del nostre bon amic y fervent catalanista don Joseph Blanch y Romaní.

Esperem que la finada haurá tingut lo premi a las virtuts y acompanyem al senyor Blanch y demás familia en lo sentiment que experimentam.

Lo naturalista de Marsella, Mr. Henri Panzani, ha remés, en calitat de donatiu al Museu de la Real Academia de Ciencias y Arts, una colecció d' objetos prehistòrics de la época paleolítica, recullits per ell en las estacions de la Dordogne, (covas de Raymond, Champs y Ruy-Roussou, estacions al ayre lliure de Beaumont y Sangerie-Basse, Cova dels Morins, etc.), aixis com nombrosos fòssils de diferents jasses de Fransa.

Aixismateix han ingressat en lo sudit Museu, minerals de la provincia d' Osea, regalats, per don Bartomeu Cambra, y una colecció de moluscos del arxipèlag Jolea, del oficial de la Marina militar, don Julià Garcia.

La secció arqueològica s' ha aumentat ab una part de la vaixella de ceràmica incisa de comensos del segle, regalada per donya Isabel Boill, viuda de Miquel, y dos copas de vidre del segle XVII, donatiu de don Joseph Beses.

Dia nostre company La Renaixensa: «Sembla que molt aviat se comensaran en la Lliga de Catalunya las conferencies que d' arcech de diferents receptors, socis de la mateixa, s' estan preparant y que alternaran ab vel·ladas literaries y sessions musicals».

L' Ajuntament d' aqueixa capital ha resolt:

Primer. Que se ratifiqui lo primer extrem del acort de 22 de novembre de 1881, en quant per ell se disposa que los locals en que s' instal·lin canonades destinades a conduir lo gas que serveixi pera l' alumbrat, calefacció d' altres usos, estaran units per medi d' obertures, quin mínim siga de quaranta centímetres quadrats, situats en la part més alta dels departaments, un dels quals al menys, tindrà que volar-se en començat lo incendi.

Segon. Que se condueixi al dors dels documents que se expedixen pera l' instal·lació dels ramals de gas, a més de la transcrita condició que se controu en lo mencionat acort de 22 de novembre de 1881, (que se consignava ja desde la fetxa del mateix), la de que l' Ajuntament declara tota responsabilitat en los propietaris de fincas abont existint il·luminació per gas, que no hagin donat compliment a la disposició axant citada.

Tercer. Que s' entenga que las prescripcions del acort qu' en sa vista adopti l' Excm. Ajuntament, son aplicables a totes las fincas compresas adins del actual terme municipal, en las que existeixi il·luminació per gas.

Avuy, a las cinch de la tarde, se reunirà a las Casas Consistorials, la Junta tècnica dels Museus de Ciencias Naturals, Parch zoològic y Jardí Botànic, para ocuparse de diferents assumptes de sa competència.

Lo próxim dilluns, dia 9, en lo teatre Romea, se verificará lo benefici de la apañada primera actria donya Adela Clemente, representants «Las Francescillas» y «Lo Castell dels Tres Dragons».

Es necessari que s' procedeixi a arreglar l' empedrat del carrer de Fernando, en lo tros comprés entre la plassa de Sant Jaume y Avinyó, puig sens dubte per ser molt esmoladas las pedras y fer baixada, son frequents las caigudes de cavalleries.

Havent denunciat la Junta del Hospital a l' alcaldia que per la part nord y a poca distancia del Manicomio de Sant Andreu, s'estava construint un edifici destinat a depòsit de matèries fecals, l' alcalde senyor Amat ordena que tot seguit se fessin suspendre aquelles obras.

Segons cablegramas que ha rebut la Compañia Transatlántica, y que ha comunicat a l' alcaldia, ha sortit de La Habana, directament cap al nostre port, dues expedicions de repatriats; una en lo vapor «Hansburg», que s' feu a la mar lo 24 del darrer desembre, y l' altre en lo vapor «München», que sortí de Cuba l' 28.

L' Alcalde accidental senyor Amat ha disposat que lo diumenge y demés dias festius esiga obert al public desde las 5 a las 6 de la tarde, al objecte de que las classes rurals de Sant Andreu puguin enterarse de las ditas practicas que s' agueixen en la cría, multiplicació y millora dels animals casolans.

Per l' Escriptori Científic-Mercantil-Lopez y previ examen de las signaturas compresas en lo programa vigent en lo mateix s' han concedit títuls de tenedors de llibres a favor de la senyoreta donya Maria Costa y Rodriguez, y dels senyors don Ignaci Tort y Mercadal, don Ramon Regales y Pedret, don Joseph Vidal y Miró, don Joseph Riu y Palau, don Valeri Norvies y Suarez, don Pere Jaipal y Gonzalez, don Antoni Gomez y Llorente, don Joaquim Perez y Perez, don Jaume Rosés y Sarra, y don Rosendo Amorós y Quatglas.

La colecció zoològica del Park ha sigut aumentada ab un nou mico de la especie anomenada mandrill maymó.

En los salons del Palau Episcopal hi ha exposada la primera arquetga gòtica para vasos sagrats, que obtingué lo premi ofert per lo senyor bisbe en la última Exposició de Bellas Arts celebrada en aquesta ciutat. Aquesta arquetga està forrada de vellut gruixut ab ornats repujats en ferro. Al davant té dos hermosos plafons representant «L' Anunciació» y «La Oració al Hort» y en la tapa quatre medallons representant los evangelistes.

Las pinturas armenianes molt bé ab lo caràcter general artístic de l' arquetga, que agrada molt a quantas la veuon.

L' oficial d' aquest govern Civil don Julià Gayo ha sortit pera l' Igualada, en calitat de delegat del governador de la provincia, a fi d' assistir a la reunió que la Junta de Presons del esmentat districte celebrará en dita població.

Sembla que aquesta mida obeheix a la por de que passi qualsevol d' anormal en la reunió de referència.

Periódicos del dia 4
—R. D. nomenant president de l' Audiencia provincial de Tarragona, plassa vacant per defunció de don Cèsar Hermosa, a don Francisco Roca de la Chica, magistrat de la de Pamplona.

—R. O. referent al serxey militar.

Boletín Oficial de la provincia de Barcelona del dia 6 de Janer.—Anunci del Ajuntament de Barcelona, de la subasta relativa a la adquisició de cals, ciment y rajolas, ab destí a las brigadas del Ensanxo.

—Requeriment de la Societat minera «La metalúrgica de Falset», el pago del darrer dividende passiu repartit als senyors accionistes, quin noms s' expressan.

NOTICIAS RELIGIOSAS

Catedral Basílica.—Dissapte, dia 7. Després del reso canònic y professó conventual hi haurá ofici solemn en honor de Sant Ramon de Penyafort canonge que fou d' aqueixa Santa Iglesia.

Parroquia de la Concepció.—Dissapte, dia 7. Durant la missa de las 12 hi haurá la funció de la «Salutació Sabatina».

Parroquia del Pi.—Dissapte, dia 7. Continuará la Novena de la Mare de Deu dels Reys, predicant lo Dr. Feliu Guàrd, pbr, catolich del Seminari. La funció comensará a dos quarts de set de la tarde.

Parroquia de la Mare de Deu de la Mercé y de Sant Miquel Arcàngel.—Dissapte, dia 7. A las 8 missa matinal cantada per l' Escolania; a dos quarts de deu Ofici cantat per la Rvmt. Comunitat y per la tarde a las 8 la Salutació Sabatina, cantada una Salve ab acompanyament de violins. Després hi haurá l' adoració de la imatge de la Patrona de Barcelona.

Avuy, dissapte, la Salutació Sabatina de nostra ciutat celebrará en la iglesia parroquial de la Mercé lo VII aniversari de sa fundació. Assiellat i tant devots exercicis, podran los associats gosar de la indulgencia plenaria concedida per Lleis XIII.

NOTICIAS MILITARES

S' ha disposat per lo ministeri de la Guerra, que axis los individus de color com los clanchs, que procedeixen de Puerto Rico y Cuba, abont estayan de servey en los cosos irregulars del exercit, puguin sentir plassa en los respectius cosos, encara que no presentin completa la documentació, mentras tingan lo passé d' equivalencia.

Encara que tingan unes de la estat, sens admeso si renouen las condicions fin-

confia fer funcionar normalment la màquina parlamentaria.

Ha dit que estarà decidit a no contestar en la Cambra als atacs de las oposicions mentres no perjudiqui al bon nom d' Húngria.

Y després ha afegit: «Nosaltres no refusarem arribar a una avenensa ab las oposicions, però sense comprometre los interessos del país».

Jo no vull pas creure que l' partit liberal, que de molts temes ha regelat los interessos d' Húngria a benefici del país, pugui capitular davant dels atacs injustos de las oposicions; si l' avenensa no es possible, nosaltres restarem fidels als nostres principis sense sacrificar los interessos de la patria».

—Havintat loch lo «desafío» entre l' baró de Bauff y lo diputat Horanay. S' han creuat dugas balas sense fer blanchs.

ALEMANIA.—A causa de la enfermetat que sufreix l' emperador Guillem, no ha pogut anar a Berlín a rebre las felicitacions dels diferents cosos oficials.

En son nom los han rebut l' emperatriu y lo príncep imperial.

La Veu de Catalunya segons la premsa de Madrid

Dia l' Heraldo, de Madrid, del dia 2 del corrent:

LO CATALANISME La Veu de Catalunya

Barcelona, 1.

Ha comensat a publicar-se un diari català, titolat La Veu de Catalunya.

Lo periódic apareix ab empenta y alé. En lo programa diu que aspira a ésser l' eco fidel dels sentiments y pensaments de Catalunya.

Demana per la vida pública homes formats en las llytjas de la vida social, no homes que somnien en lo mon de las utopies.

Aspira lo nou periódic a que Catalunya desempenyi son paper propi.

Catalunya—diu—com totes las nacionalitats, té ben constituïda sa vida económica en lo desenvollop de sos interessos materials, sa vida artística, intel·lectual, política, moral y religiosa.

En totes aquestas esferas vol que visca Catalunya, essent completament catalana per l' esperit que la informa, per la manera com aqueix esperit s' encarna, per los elements propulsors de son creixement y desenvollop.

«Catalunya mereix tenir plena autonomia. En tois los rams ahont l' activitat dels catalans ha pogut desenvollop-se ab algun desembre, lo progrés ha sigut extraordinari».

«La industria y lo comerç de nostra terra, donan testimoni de sas facultats organitzadores. Nostre renaixement artístic y literari fan esperar períodes de plenitud esplendorosa. Los habits y las costums de nostre gent son manifestacions de una gran cultura moral».

«Tot això passa a pesar de que l' Estat nos té lligats de mans, complaentment en multiplicar los obstacles, en augmentar de modo intolerable las càrregas públiques y en corrompre l' organisme social».

«No obstant, Catalunya viu entre tant desconcert, quina no seria sa prosperitat si portés al govern y a la administració propia sas aptituds organitzadores?»

«En quant a l' organització del Estat, llytarem para transformarlo de manera que se mantinga la unitat en lo que s' refereix a gestió dels interessos comuns a totes las regions de Espanya, quedant la nacionalitat catalana en plena llibertat d' acció para organitzar-se segons convinga a son interès».

Reproduïm després LA VEU lo programa de l' Unité Catalánista, y afegim que no ve a defensar una causa exclusivament política, sino a procurar la restauració d' un poble, y aquest propòsit no hi cap baix la requinta sombra d' un partit ni d' una escola».

De La Epoca del dimecres 4 de Janer de 1899.

Lo catalanisme

«Ha comensat a publicar-se a Barcelona un diari català, titolat LA VEU DE CATALUNYA».

Catalunya—diu—com totes las nacionalitats, té ben constituïda sa vida económica en lo desenvollop de los interessos materials, sa vida artística, intel·lectual, política, moral y religiosa.

En totes aquestas esferas vol que visca Catalunya, essent completament catalana per l' esperit que la informa, per la manera com aquest caprit s' encarna, per los elements precursors de sa creixensa y de son desenvollop.

Catalunya mereix tenir plena autonomia.

En tois los rams ahont l' activitat dels catalans ha pogut moure ab un xich de desembre, lo progrés ha sigut extraordinari.

«La industria y lo comerç de nostra terra donan testimoni de sas facultats organitzadores. Nostre renaixement artístic y literari fa esperar períodes de plenitud esplendorosa».

«Los habits y las costums de nostra gent, son manifestacions d' una gran cultura moral».

«Tot això succeeix a pesar del Estat que té lligat de mans complaentment en multiplicar los obstacles, en augmentar de modo intolerable las càrregas públiques y en corrompre l' organisme social».

«No obstant, Catalunya viu entre tant desconcert, quina no fora sa prosperitat si portés al govern y a la administració propia sas aptituds organitzadores?»

«Sens negar las bones condicions dels catalans, ants al contrari, reconeguent ab grat, haurém d' afegir que sens lo concurs de las ditas provinces espanyolas, no seria tanta la prosperitat de Catalunya, y que, en quant a càrregas públiques, no han de queixar-se: perque saben qu' en general no poden fer-ho».

«Per això los catalanistes fan un fiach serrey a los payans».

Dia El Correo Militar del dia 2.

Any nou...

... pitjor vida que l' anterior. A Barcelona ha comensat a publicar-se lo periódic titolat LA VEU DE CATALUNYA, en qual programa que apareix en lo primer número figuren los següents párrafos:

«Catalunya—diu—des de descomençar son paper propi, donchs com totes las nacio-

nalitats ben constituïdas té sa vida económica en lo desenvollop de los interessos materials, sa vida artística, intel·lectual, política, moral y religiosa».

«Catalunya mereix tenir plena autonomia. En tois los rams ahont l' activitat dels catalans ha pogut moure ab algun desembre, lo progrés ha sigut extraordinari».

«En quant a l' organització del Estat, llytarem para transformarlo de manera que se mantinga la unitat en lo que s' refereix a gestió dels interessos comuns a totes las regions d' Espanya, quedant la nacionalitat catalana en plena llibertat d' acció para organitzar-se segons convinga a son interès».

«L' Exerci que confia en sa força, y mes qu' en ella en la virtualitat de sos patriòtics ideals d' engrandiment y progrés de la Nació, no s' espanta davant de tals programes; però ven ab amargura y tristesa l' infructuós resultat, para alguns, de las llysses de la experiencia».

«Plena autonomia... nacionalitats constituïdas... llibertat d' organització para la nacionalitat catalana... y Espanya?»

«Estarem contemplats a perpetuitat, per algun ignerat crim, a la reproducció de las luctuosas llytjas de Cuba?»

Nota de la Redacció:

Aquests madrilenys no s' volen donar per enterats de que demanem per Catalunya la autonomia, precisament para evitar la reproducció de las luctuosas llytjas que aneban de tenir tan trista fi.

GAZETA DE TEATRES

Lo Teatre Intim que dirigeix lo distingit artista don Adrià Gual, té anunciadas per lo present hivern tres sessions que tindran lloch en la teatre Lirich en los següents dias:

Dia 13.—1.ª d' abono, representació del drama de món, en dos actes, «Silenci», original de don Adrià Gual, y estreno del quadro lirich, en un acte, «L' alegría que passa», lletra de don Santiago Rusiñol y música de don Enrich Morera.

Dia 21.—2.ª d' abono, segona representació de la tragedia en cinch actes, «Ifigenia a Taurida», de Goethe, traducció de don Joan Maragall.

Dia 29.—3.ª d' abono, estreno de «Interior», quadro en un acte de Maeterlinck, traducció de don Pompeu Fabra, y estreno de la cançó popular catalana, armonizada para l' escena, en un acte, «Blanca flor», obra de don Adrià Gual y don Isaac Albéniz.

En las obras «L' alegría que passa» y «Blanca flor» hi pendrà part una numerosa orquestra y massa coral, y per las mateixas y l' Ifigenia, s' està pintant decorat, aixis com s' estan confeccionant los trajes per la segona de ditas obras.

A l' Opera-Comique de París s' han comensat las representacions de la obra mestre de Beethoven, «Fidelio», ópera en tres actes. Fa trenta vuyt anys se representava en lo teatre Lirich de Carvalho, pero lo poch xich que obtingué ha sigut causa de que passés tant temps sense tornar-se a representar, per por de no «faire d'argent».

També s' ha dit que Beethoven no era «homme de theatre».

No obstant, segons lo crítich Alfred Bréhan, «Fidelio» es feta ab tota l' esplendor del geni, y la obra mestra es tant encisera com emocionant, clara y concisa, gojosa

cas necessaries per lo servey de las ar-

Demà sortirà cap a Lleyda lo tinent coronel jefe del batalló cassadors d' Alfons XII, don Narcís Muñoz.

Vist lo projecte de reparacions en la cuberta del quarter de Sant Francesc de Girona, ha sigut aprovat. S' ha acordat que son pressupost, important 11.700 pessetas, siga carrecat al material d' enginyers en l' exercici 6 exercici en que s' executin las obras.

Gazeta financiera

Lo dia 24 de desembre va quedar constituïda oficialment a París la Associació de tenedors francesos de valors espanyols, tinent ja aprovats los Estatuts, y haventse nomenat president a Mr. P. Rivier, primer president honorari del Tribunal de Casació de París.

Sembla que la Cambra sindical d' Agents de Cambi de París ha pres part activa en la organització d' aquest Sindicat, y que la seva constitució tan soptada, se deu a que la premsa anglesa aconsella al Foreign Office, una intervenció econòmica, respecte a determinats ingressos de la Hisenda espanyola, cas de que aquesta no compleixi els seus compromisos als tenedors anglesos.

Lo Concell d'Administració de la Companyia Arrendataria de Tabacos ha acordat repartir a compte dels beneficis de 1898-99, un dividendo de 25 pessetas per acció, que s' pagarà sobre l' cupó n.º 13 dels títols al portador.

Al Banc d'Espanya de Manila, se li denhen per l' Estat espanyol 1.800.000 pessetas, que no troba medi de cobrar.

El Banc se proposa liquidar, recullir los bitllets en circulació y constituirlos com a Banc particular.

Lo que passa a la Casa de Maternitat

L' administració de la Diputació provincial de Barcelona va representarse dels mals del caciquisme que allí governa com a amo y senyor. La sombra funesta del cacic ab son seguit de empleats y afavorits, el cap d' anys se nota en moltes coses, que avuy tenen un epítet de terrible i horripilant.

Se diu que n' aquell edifici verdaderament luxós de las Cortes de Sarrià, destinat a la Casa de Maternitat, honor de passades Diputacions, no tot es lo lux de l' edifici; se diu que en aquella casa la Diputació que dona esplèndids aguallos als empleats, hi desaten les necessaries necessaries, se diu que per falta de pago la Companyia del gas Labón ha tancat lo gas al Establiment y la iluminació s' ha afeblida; perquè hi ha hagut que las fies; se diu que la falta de pago de las didas de fora fa acumular los pobres infants en la casa de Lactancia, vivint los que adobtan los pobres bordes que moren de miseria allí; ahont haurien de trovar un aliment sa y nutritiu; se diu que la Diputació deu encara tot lo trimestre que finit primer d' octubre.

Una vegada sentirem a un cacic d' una provincia catalana acusar al partit contrari de matar de fam als nens de la Casa de Lactancia y exagerar la nota, aixis ho volen creure, deya que tiraven als petits de cap a rit, i que un dia, un dia, un dia, la desorganització y l' mal govern donchs prop ben apropiat d' això, sentim per virtut del caciquisme a aquella Diputació provincial que havia sigut model d' organització administrativa.

INFORMACIÓ

telegràfica y telefónica de La Veu de Catalunya

Edició del vespre

Telegramas de l'Estranger

Inglés y yanquis

París, 6, 10 matí.
La premsa anglesa pren gran interès en la qüestió del canal de Nicaragua a consecuencia de la declaració de Mac-Kinley de que s' construiria el canal ab capitals yanquis; ab tot y que los tractats celebrats ab los inglessos los anys 1814 y 1850 determinen clarament la participació en l' obra del canal de Inglaterra, garantint las dues nacions contractants la neutralitat del canal.

Deduïx la premsa anglesa que d' aquesta qüestió poden sortir successos importants que he podrien ser una ferma aliansa entre las dues nacions o bé una enemistat fonda que podria acabar ab guerra terrible. Lo probable es que s' entenguin inglessos y yanquis.

Desafío

París, 6, 15 tarde.
Comunican de Philippeville (Argelia) que s' ha verificat un desafío entre l' comerciant López, y M. Bely, redactor jefe d' un periódich en lo que s' havia publicat un article que l' primer va considerar ofensiu.

S' han creuat 6 disparos sense conseqüències.

Varias noticias

París, 6, 15 tarde.
La ex-emperatriu Eugénia se proposa recorrer lo Mediterrani, fent escala en las ports principals, en son yacht «Trieste».

El Daily Mail anuncia que la esquadra nord-americana arribarà a Portsmouth en lo próxim mes de juny.

Proces contra Zola

París, 6, 15 tarde.
Lo dimecres próxim tindrà lloc la vista pública en lo tribunal que entent en la causa que sobre injuria y calumnia segueix contra l' novelista Zola, lo diari Petit Journal.

Varias noticias

París, 6, 140 tarde.
Desde Washington han ordenat al

general Miller que a la major brevetat possible desembarqui a Ho-Ho.

A las Visayas hi ha 18.000 filipinos armats.

Avuy se reunirà a Washington la Comissió de Negocios Extrangers, pera estudiar l' informe sobre l' tractat de pau entre Espanya y ls Estats Units.

Més d' en Dreyfus

París, 6, 2 tarde.

Le Gaulois afirma que ls individus de la guardia municipal que acompanyaren al ex-capità Dreyfus, després de la seva degradació, al diposit, varen sentir a dir: «Jo sé culpable, pero ni ha d' altres que n' son més que jo».

Encare no ha arribat la resposta de Dreyfus, reclamada per lo Tribunal de Casació.

Daily Telegraph anuncia que Dreyfus està malalt de disenteria.

Han anat metjes a visitar-lo pera comprovar la realitat d' aquesta afirmació.

Los anti-anexionistas de North America

París, 6, 215 tarde.

La premsa londinense publica despatxos d' America, anunciant que Mister Bryant se proposa formalisar una companyia anti-anexionista, invocant haverse violat los preceptes constitucionals del North-America.

Aguaíno s' entén ab los yanquis

París, 6, 430 tarde.

En los Círculos de Washington s' afirma que Aguaíno ha rebut ab marcada benevolencia la proclama militar del general Otis, dirigida als filipins.

Conferencias telefónicas

La premsa madrilenya

«El Imparcial»

Madrid, 6, 115 tarde.

Consagra son article de fondo a criticar durament la falta de seguretat que hi ha a Madrid.

Dirigeix carrecos molt durs al governador senyor Aguilera, del qui diu que en comptes d' ocupar-se de la vigilancia y seguretat de las personas, está organisant una manifestació al senyor Sagasta, pera l' dia qu' aquest surti al carrer.

Ab tal motiu «El Imparcial» posa en ridicol al governador, fent gran broma sobre son procedir.

«El Liberal»

En lo número d' avuy, com en lo d' ahir, dedica son article de fondo a tractar de la necessitat immediata de que lo Govern gestioni per tots los medis possibles, lo rescat dels espanyols presoners a Filipinas.

També consagra la seva informació política d' avuy, a referir lo que hi ha de cert en tot quant se diu respecte a la unió dels elements que segueixen al general Polavieja y los que capitaneja lo senyor Silvela.

No diu res de nou, limitant-se no més a consignar las noticias que ja he comunicat a vostres.

«El Tiempo»

El Tiempo, orgue dels conservadors unionistas, publica avuy l' anunci de la reunió que demà, a las 5 de la tarde, deu celebrarse en lo «Círculo Conservador», pera la renovació de la seva Junta directiva.

Afegeix aquest periódich que després de la elecció, lo senyor Silvela pronunciarà lo seu anunci discurs, que s' espera ab verdadera expectació en los círculs polítics.

Los periódichs conservadors

La premsa conservadora comenta las noticias ministerials que donan per segur que lo senyor Sagasta modificarà lo Govern, y diu que és innegable que lo president del Consell de ministres no té d' atrevir-se a reunir las Cortes sens lo deliberat propòsit de promoure immediatament una crisi iminent.

Recepció a Palau

Aquesta tarde, a las duas, com estaba anunciat, se verificarà al Palau la recepció, ab motiu de la festivitat de Reyes.

A las duas de la tarde hi haurà la recepció del Consell de ministres y capitans generals de l' exercit; desseguida la dels demés oficials generals y alts funcionaris de la administració central, y a las tres, la dels de la gaurnicia de Madrid.

Apst militar

Assegura La Correspondencia de España haber sentit a dir que l' general Weyler obsequiarà avuy ab un apst a varis generals.

La noticia no és rigorosament exacta. Es costum del general Weyler tenir convidats a menjjar a casa seva tots los dies.

Però al fet de tenir avuy no se li pot donar lo caràcter y la importancia que li atribueix aquell periódich y alguns altres del matí.

Un que no dimiteix

Es inexacte, segons La Correspondencia, qu' hagi presentat la dimissió de son carrec de Director general d' Administració local lo senyor Fernández Blanco, Comisari regit que fou enviat a Murcia per revisar y castigar los abusos comesos en qüestions de quintas.

Conflicte yankee-filipino

Telegrafia desde París a La Reforma, que segueix la imminencia d' uns

escomesa entre las foras americanas y los insurrectos filipins.

La situació no s' ha modificat gens en l' arxipelach, y tot fa temer quemolt aviat hi haurà una ruptura d' hostilitats.

Protesta probable

A Washington se tem que repercutirà a Cuba lo moviment de protesta que tant manifestament se ven a Filipinas contra los nort-americans.

Aliansa franco-rusa en favor de la pau

Lo corresponsal del Times, a París, tracta del caràcter y alcans que té la aliansa franco-rusa.

Diu que Mouraviev ha declarat que en lo referit tractat s' exclourà tota idea de revenja y que la aliansa se feu exclusivament pera la qüestió de la pau.

A París s' acull ab tota mena de reserves aquesta correspondencia del Times.

Temors infundats

Diuen de Viena a El Imparcial que lo corresponsal d' un periódich de Bruselas autorisat per lo princep Victor Napoleón, actual jefe de la familia Bonaparte, declara que no té l' mes petit fonament lo rumor que acull un periódich francès segons lo qual era imminent un cop de ma per part dels imperialistas, contra el Govern de la república francesa.

CONSELL DE MINISTRES

Lo General Martínez Campos

Es casi segur que fins dilluns no se celebrará consell de Ministres.

Lo general Martínez Campos está molt acatarrat, y per aqueix motiu potser no anirà a la recepció de Palau.

Decret d' indult

La Gaceta d' avuy publica lo decret d' indult per delictes polítics comesos per medi de la estampa.

Lo decret consta de cinch articles, y com ja tinc comunicat, s' indulta a tots los processats per delictes comesos ab l' impremta, lo gravat y altres medis mecànics de publicació, devont lo fiscal desistir de l' acció pública en totes las causas instruidas per aquella mena de delictes.

La Recepció al Palau Real

Madrid, 6, 445, tarde.

La recepció celebrada en lo Palau Real ha sigut brillantíssima.

Hi han assistit tots los ministres excepte lo senyor Sagasta. No hi ha assistit més que un capitá general: lo senyor López Domínguez. En cambi s' hi vegeren los generals Polavieja, Weyler y Azcárraga y la majoria dels personatges polítics de tots los partits dinásticos.

La Reyna s' ha presentat vestint un riquíssim trage color lila adornat ab profusió de brillants. Alfonso XIII vestia uniforme de cadet d' infanteria.

Declaracions d' en Canalejas

Madrid, 6, 450 tarde.

El Herald d' aquesta nit a prechs del senyor Canalejas, contestará l' article d' El Tiempo d' avuy.

Canalejas nega terminament tingué adquirits compromisos polítics ab los liberals.

Se proposa contestar en lo Parlament las injurias que se li dirigeixen.

Seguirá sostenint los principis polítics continguts en son discurs de Heli.

Preparatiu carlistas

Burdeos, 6, 5 tarde.

Lo diari Petit Girondin ha comensat a publicar una sèrie d' articles sobre moviment carlista a Espanya. Assegura l' esmentat diari que «la carlin realisen constants treballs per lo triomf de sa causa. Afegeix que don Carlos fa poch que ha obtingut una forta quantitat de diner facilitat per un grup de bankers. La Gironda diu que respon de la certesa de sas noticias recollidas en molt bonas fonts.

La reunió de generals

Madrid, 6, 130 matí.

Demà, lo general Weyler donarà un banquet en son domicili, al que hi seran convidats alguns generals y quefes d' alta graduació.

De Filipinas

Madrid, 6, 2 matí.

Lo general Riss ha telegrafiat al Govern que l' mal estat de las relacions entre ls yanquis y ls tagalos, impossibilita per complet fer gestions pera conseguir la llibertat dels presoners espanyols.

Cren lo general Riss que ls yanquis no tenen cap ascendent sobre ls filipins, y que la seva intervenció podria ser contraproduent.

Acaba dient que no perdrà ocasió pera trovar una solució satisfactoria.

Los Estats Units se negan a aceptar lo conveni postal

Madrid, 6, 3 matí.

Lo senyor Capdepón, ministre de la Gobernació, ha manat se obnervenció l' envio dels paquets postals ab valors declarats per Cuba y Filipinas, per aver-se negat lo govern dels Estats Units a acceptar lo conveni postal internacional per lo que fa referencia a dits paquets.

Declaracions de Correa

Madrid, 6, 233 tarde.

Lo senyor Correa, ministre de la Guerra, ha manifestat a un redactor de La Reforma, que no tenen cap fonament los rumors que han circulat suposant que estará disposat a sumarse als elements que segueixen las inspiracions del senyor Gamazo.

Ha afegit, que no es, ni conservador, ni liberal gamacista, ni sagasti. Aplau-

deix a qui ho fassi mellor desde l' Govern y serveixi llealment al Rey y a la patria, y en quant a lo demés no l' preocupa gens ni mica. Quan dexi de ser ministre se retirará de la vida política sense intervenir en res que no l' refereixi als seus debers de militar.

Exigencias dels tagalos

Madrid, 6, 250 tarde.

Diuen de Londres, que un notable personatge de Filipinas, resident a Europa, ha manifestat que li consta que «ls tagalos no dexaràn en llibertat als presoners espanyols sense imposar grans exigencias en lo referent als religiosos».

Però posar a aquestos en llibertat exigexen del Papa que revocari tots los privilegis que han disfrutat fins ara y suprimixi las ordres regulars en lo que a Filipinas se refereixi.

Derrers telegramas

Lo princep de Gales

París, 6, 45 tarde.

Comunican de Londres que a no tardar arribarà a Niza pera passar-li una temporada lo princep de Gales.

Aquesta noticia ha esvat las suposicions a que donà lloc lo fet de no anar aquest hivern, com costumava, a passar la reina Victoria una temporada a Niza, y ha demostrat que las amistoses relacions entre Inglaterra y Fransa no corren per are perill de rompre.

Invent inútil

París, 6, 5 tarde.

Han tingut lloc las probas oficials del famós canó yanqui, de que tant s' ha parlat aquests dies y que, segons l' inventor, havia de produir una verdadera revolució, quedant los canons coneguts fins al dia arrecatats per inútils e inofensius.

Las probas han donat un resultat desastros, causant una verdadera decepció entre ls que las esperaven ab interés vivíssim.

Lo senyor Castelar

Madrid, 6, 515 tarde.

Lo seyor Castelar ha pregat a El Herald que desmenteixi la noticia publicada per El Globo, dient que havia recaigut d' una manera alarmant, en la seva malaltia.

Lo senyor Castelar ha abandonat lo lit, entregant-se als seus quefers ordinaris.

Epilech de una epopeya

Madrid, 6, 625 tarde.

Lo general Anlon, al sortir de la recepció celebrada a Palau, ha dit que l' crechier espanyol «Conde Venadito» ha arribat a las islas Azores.

Aquest barco porta ls restos del descubridor d' America y l' eron que arribarà a Cadix lo dia 15.

Mes repatriats

Madrid, 6, 7 nit.

Avuy ha arribat a Cadix lo vapor francès «Venturia», en lo que han vingut lo batalló de Castilla y 400 soldats pertanyents a diferents cosos.

Portava també 50 malalts, 10 de gravissims, havent mort en la travessia lo soldat Geroni Adrogué y Albert, fill de Girona.

Espera pera demà lo trasatlantic «Alfonso XII» ab més repatriats.

Banquet del general Weyler

Madrid, 6, 838 nit.

En aquest moment acaba de verificarse l' banquet que l' general Weyler tenia ofert a sos amichs. Las invitacions pera assistir al banquet s' han reduït a vint. Al final s' han pronunciat varis brindis.

També hi han concorregut alguns companys d' armas, vestits de paysá, pera saludar al general Weyler.

Noticias varias

Avuy ha tingut lloc una reunió de generals, a la que han assistit tres o quatre d' ells, havent acordat donar un banquet, al que seran invitadas algunas personalitats políticas.

Ha causat certa estranyesa que a la recepció de la Reyna no hi hagi assistit lo senyor Silvela, creyent-se per tal motiu, ab bastant fonament, que estaria preparant lo discurs que pronunciarà en la próxima reunió del Círcul Lliberal Conservador.

Contra lo que s' esperava, no ha recaigut acort respecte al propòsit de celebrar Consell de ministres lo dimecres vinent. Ab tal motiu, han nascut sospites d' haberse agravat l' estat del senyor Sagasta. En aquest cas lo Consell no s' verificaria fins lo dijous.

De Washington

Telegrafia de Washington que l' general Miles denuncia veraders horrors comesos per la administració, parlant de robos, de frauds, de criminals descurts, causa de molta de ls mals qu' avuy preocupan l' atenció del govern.

De Londres

Comunican de Londres que un elevat personatge anglés, fentse carrech d' un probable conflicte entre Inglaterra y ls Estats Units, a consecuencia de las qüestions pendents entre ab des paysos, assegura qu' una guerra entre ells seria una de las pitjors que registraria la historia de la humanitat. Aldeix a la probabilitat de contrare aliansas internacionals y diu que las nacions d' Europa se reurien en lo cas de formarlas pera posar fró a las ambicions del poble nort-americà.

A aquest fi, fa esment de que ls Estats Units se proposen portar a cap una guerra comercial contra totes las nacions del antich continent, aixecant mu-

rallas d' arancels contra totes ellas y en particular contra Inglaterra.

No obstant, acaba per dir que per are no es de temer una declaració de guerra puig que causa horror sols lo pensar en un conflicte de semblant transcendencia, per rahó de tenir lloch entre pobles tan poderosos.

Lo contra-almirall Cervera

Lo senyor Cervera, a qui no s' permetia allunyar-se, pel motiu, segons sembla de trobarse arribat, ha sigut autorisat pera residir a San Fernando.

La qüestió del dia

Madrid, 6, 1050 nit.

Lo diari ministerial El Correo, recull los parers de la premsa madrilenya sobre la coalició Polavieja-Silvela, que continua siguent objecte de las més apassionadas discussions en los centres polítics.

Comentant, després, lo programa de la coalició, diu que no es complet y que en lo discurs del Sr. Silvela, se farán declaracions que causarán gran sensació.

Diu que no son fundadas las esperansas dels conservadors de pujar aviat al poder a consecuencia del reforç que acaban de rebre ab la unió del senyor Polavieja, puix no es just que pera satisfere las aspiracions dels conservadors, se retirí del govern lo senyor Sagasta. Are, afegeix, que ha passat lo periodo dels perills y conflictes, y que s' obriran horitzons més tranquils, no es just que ls qui han governat quant los infortunis ens aclaparaban abandonin lo poder.

«La Correspondencia»

Madrid, 6, 1046 nit.

La Correspondencia diu que alguns ministres han manifestat al sortir de la recepció que aquesta era la darrera vegada que assistiran al Palau Real en calidad de ministres.

Afirma, no obstant, La Correspondencia que axò no vol dir que'l senyor Sagasta estigui pròxim a dexar lo poder ja que molt bé podria succeir que sortissin del ministeri alguns membres continuant en lo poder los fusionistas.

Diu, finalment, que'l problema de la dissolució de las Cortes pot fer esclatar la crisi puix hi ha gran divergencia de parers entre las ministres.

Los conservadors

Madrid, 6, 1050 nit.

Los conservadors, al comentar l' article de La Correspondencia, diuen que la dissolució de las Cortes suposa la sortida del senyor Sagasta del poder, fentse inevitable la pujada del senyor Silvela.

Madrid, 6, 1110 nit.

En Sagasta ha rebut la visita del cardenal Sancha. Es molt probable que surti demà a passeig. El Correo nega que's projecti cap manifestació quan, després de la malaltia vagi a Palau.

Madrid, 6, 1111 nit.

En Bartolomé Doménech ha declarat davant del jutge, negant sa participació en l' assassinat del capellà Melias. Diuen que ha fet declaracions intenses, tant per lo que toca al procés com respecte a altres assumptes. Han declarat també la promesa d' en Doménech y l' pare d' ella, pero cap de

Anuncis generals

GUANO PINKLEY

ERNEST COULET

39, Ronda de Sant Pere, 39.--Barcelona

SERVEYS DE LA
COMPANYIA TRASATLÀNTICA
DE BARCELONA

LÍNEA DE LAS ANTILLAS NOVA YORK Y VERACRUZ

Combinació a ports americans del Atlàntic i N. y S. del Pacífic

Cada mes surten de Barcelona y de Cadix vapors per Las Palmas, Puerto Rico, Habana, Progreso y Veracruz y alenada ab tornada per la línia de Puerto Rico, Cuba y Estats Units. La carga s'admet fins a dos dies abans de la sortida.

Línea de Filipinas.—Cada mes surten de Barcelona vapors per Port-Saïd, Adén, Colombo, Singapur y Manila. La carga s'admet fins a la vigília de la sortida.

Línea de Fernando Poo.—Cada mes surten de Barcelona y de Cadix vapors per Las Palmas, ports de costa O. de Africa y golf de Guinea.

Serveys de Tànger.—Lo vapor «Joaquín del Piñero» surt de Cadix les dilluns, dimarts y divendres per Tànger, Algeciras y Gibraltar, retornant a Cadix los dimarts, dijous y dissabtes.

Per més informes en Barcelona, Ripoll y Comp., Pla de Palau, cantó al carrer de la Marquessa.

VAPORS TRASATLANTICHS
de Pinillos, Izquierdo y C.

Sortides fixes per las Antillas, Mejich y Estats Units

Per Puerto-Rico, Habana, Cienfuegos y Veracruz

Sortirà a primers de Janer lo vapor:

MIGUEL M. PINILLOS

Admet càrrega y passatgers per ports citats y Canaries y ab tornada a Veracruz, donant-se especialment directe, per Tuxtepec, Frontera, Campeche, Progreso y Quintana Roo.

La seva base en el tinglado de la Companyia (moll nou).

Consignatari: Ramón Bosch y Alsina, Placa d'Antoni López, 13, principal.

Aigua Minero-Medicinal Natural de la Font

-FUGANT-

RUBINAT-LLORACH

20 ANYS D' EXIT UNIVERSAL

Superior a totes las ayguas cloruradas y magnesiadas

BROLLA de la mateixa font: NO ES DE POLI, com ho son moltes de sas similars. Única que purga immediatament a petites dosis y sense irritació.

Combat maravillosament totes las malalties del aparat digestiu. S'emplea particularment per corregir las malalties següents: Constipació cansonera de ventre, infarctes crònics del fetge y mels, obstruccions viscerales, desordres funcionals del ventrell y bdelles, febres y diàtesis bilioses, febres tifoides, congestions cerebrals, afeccions herpètiques, febre proga, escrófula (tumors freta), obesitat (grosaria), etc.

Es ven en totes las farmacies, dipòsits d'ayguas minerals y drogueries al engròs.

Administració y oficinas: Cortis, 289, entressol.—Barcelona.

LIQUIDACIÓ

D' Articles d' Escriptori, Dibuix, Pintura i Objectes per regals

1, PLAÇA SANTA ANA, 1

Per cambi de local se liquiden fins al dia 15 del corrent Janer, els gèneros existents de dits articles.

GRAN REBAIXA DE PREUS

ULLS DE POLL Y DURICIAS

se curan desseguida usant lo

CALLICIDA ESCRIVÀ

Es de color clar y transparent. No es perillós d'usarlo com moltes de sas imitacions: es innocent. Es fàcil d'usarlo: se tira una o tres vegades l'ull de poll a duricia ab lo pinzellat suau en lo CALLICIDA cada volta que s'usa y al cap de 4 o 5 dies cau l'ull de poll.

Estoix, ampolla y pinzellat, 6 rals

Se ven per tot Espanya, Portugal y Amèrica. A Barcelona, a casa del autor

Jaume Escrivà, Farmacia de la Estrella.—Fernando VII, 7,

(cantonada del carrer d'Arolas, en front lo passatge de Madex)

NERVIOS
Curación segura de las enfermedades

NERVIOSAS
teniendo el acreditado éxito

POLIBROMURADO BERTRÁN

Producto único en España y portado todos los días por los médicos más eminentes en la epilepsia (del Dr. San Juan), histerismo, baile de San Vito, neurálgias rebeldes, migraña, palpitaciones de corazón, vértigos, temblores, agitación cardíaca, desvanecimientos, convulsiones, insomnios, parálisis de miembros, asma y demás afecciones nerviosas.

Es dispensar de la cirugía por antiguo que se es el caso.

Vente FARMACIA BERTRÁN: Plaza Juvenal, 2.-BARCELONA

FORA PEL MOIXI!

Los POLVOS COSMÉTICOS DE FRANCH trabajan en poche minuto lo pel de qualsevol part del cos, mata sas arrels y no torna a sortir. No irrita i cubre despoliat i es útilissim a las señoras que tingan pel moixi: vellor a la cara y braços, perquè ab ell poden destruirlo.

Un pot, 250 pessetas. S'envia certificat per correu, si per endavant es reben 3,50 pessetas en librança de fidej. matut o en sellos de correu.

FARMACIA BORRELL

Comte del Assalt (carrer Nou), núm. 52, BARCELONA

VÍ AMARGÓS

Tónico nutritiu de Peptonà, Quina Gris, Coca del Perú y Vi de Málaga

Es lo millor dels tònics y l'únic reconstituent natural y complet. De gran alimentació agradable y tolerat per los ventrells més sensibles, proporciona als sucs gastrics los materials necessaris per fer una bona digestió. Excita la gana, activa la nutrició y fa recuperar las forces.

Lo VÍ AMARGÓS es lo vi dels convalescents, de las personas debilitadas, de las anémicas, y en general, de tots aquells individus que, agudadas las forces digestivas, necessitan, no obstant, fer us d'un plan aliment nutritiu y restaurador.

NERVIS

Tera curar la Epilepsia (del Dr. San Juan, Cora (del Dr. San Vito), Histeria, Insomni, Migraña, Palpitacions del cor, Fèrtils de la memòria, Vértigos, Deliris, Convulsions y d'altres malalties agudes i cròniques, té fama universal lo

ELIXIR

POLIBROMURAT

AMARGÓS

No atorguen los brillants resultats ab que nos han honrat los més ilustres metjes d'Espanya y Amèrica. Demànties prospectes.

GRAN FARMACIA AMARGÓS

Plaza de Santa Agna, número 9.—Barcelona

S'admeten fins a las sis de la tarde y fins a las tres del mati

Teoría y práctica dels adobs

per en JOAQUIM AGUILERA

LIBRE INTERESSANT Y NECESSARI PER TOTS LOS AGRICULTORS

Se ven a 3 pessetas

en totes las librerías y en la Administración d'aquest diari.

RAMBLA DE LAS FLORS, NÚMERO 25, BARCELONA

Champagne Sardá
DE REUS

Medalla d'or en varias Exposicions

F La fabricació del Champagne a Espanya fou introduhida fa més de 50 anys per la Casa Francisco Gil de Reus, y son successor D. R. Sardá Montseny ha arribat a un perfeccionament tal en sa elaboració, que lo CHAMPAGNE SARDÁ es sols comparable a las grans marques francesas.

Prohebu y os convenceren.—Demaneu per tot arreu

Tres classes: extra, superior y corrent.

En la classe extra n'hi ha de dos y sech.

Taller de Joyería

DE R. CALLIS

Portaferrixa, número 25.—Plaza Cucurulla

Compra d'or, plata y joyas de poderse fins, compra y venda de platino, compra de papeleras d'amparo dels Montes y Encarnas.

LA ESPANYOLA

BRUCH, 106

GRAN FÁBRICA DE COTILLAS

500 COTILLAS DE PRODUCCIÓ DIARIA

EXPEDICIÓ A PROVINCIAS Y A ULTRAMAR

SECCIÓ ESPECIAL PER LA VENDA AL DETALL

Las señoras que visitin aquest establiment trobaran agradables, la economia ab la solides y la elegancia.

Especialitat de la casa.—Cotillas de tela abrotada ab un 50 per 100 de economia sobre totes las demés cotillas d'Espanya.

Ab un petit avís, entrà una oficial a pendre la mitja a domicili.

CLINICA-MANAUT

DISPENSARI PUBLIC

Comte del Assalt, número 43, primer

Malalties de la matxa, de la bufeta, dels ovaris, trompas y demés entranyas de la dona.

Curació de las malalties que dependeixen del embús, del part y del sobrepes.

Tumors, Ulcers, fístulas, erupcions, catarrs, hemorroides, alteracions menstuales, trastorns funcionals, etc., etc.

CONSULTA PUBLICA especial per las malalties de la dona: de 11 a 12.

CONSULTA GENERAL, per tota classe de malalties d'homes y nens, de 6 a 1.

HABITACIONS PERA OPERADAS FISIOTERAPISTAS

Personal facultatiu, serveys permanents.—Aparells, comoditats, llum eléctrica, etc.—Consultas per escrit: Comte del Assalt, núm. 43, pis primer.

LLIBRERIA DE FRANCISCO FUIG

Plaza Nova, 5, Barcelona

Plans de Barcelona y pobles agregats.

Plans de Barcelona y pobles agregats (edició reduhida).

Plans de Catalunya, fet per lo serrat coronel de E. M. don Ramon

Mora.

Plans de la reforma de Barcelona (projecte Balcells).

Guia Diamant de Barcelona (edició de butxaca).

Guia Diamant de Montserrat (edició de butxaca).

LA VEU DE CATALUNYA

• DIARI D' AVISOS Y NOTICIAS •

Administració y Redacció: Rambla de las Flors, núm. 25. ••••• Teléfono núm. 152

Preus de subscripció:

Barcelona, un mes.

Fora, trimestre.

1 peseta

4 id.

(2) Una afillada del poble

NOVELLA RUSA DE P. W. SASSOIMSKI

minas transmetrà la nova per tot lo poble.

Allò va ser un alivio general! De aix meyo se sabia quicòm de la estrangera, en lloch de quedar refubits a sensilles conjecturas com de costum. Las donas de Petricio parlaren donchs a l'orella alegrement, tornant-se a sas quefers.

II

La desconeguda transpassant lo braç del de la porta de la cabanya del vell Parmentier se trova enfront del amo de casa.

—Tingues la bondat, li pregà, de permetre'm passar aquesta nit sota teulada.

—Per què no? Què d'altre aquí aquesta nit? respongué l'vetell ab dolor fentia entrar, y al mateix temps fixant una llarga mirada observadora.

Els habitants de Petricio y veu desconfians de mena y poch expansius ab los desconeguts.

La jova s'avançà envors la pareta del fons, abont hi estaven penjadas las imatges dels santos, s'ajonellà y pregà. Després posà en ordre sos vestits y lo seguit de haver-se tret lo mocador se apareixer un petit infant embolicat en pellissots. Lo xiquet va fer inútils esforços per aixecar lo capet, mirà intranquil al seu voltant y començà a ploriquajar allargant las sevas manetas com si volgués agafar quelcòm.

La estrangera, sentint-se en un recó prop de la llar, dongué l'pit a la criatura per ferla callar, mes sense poderho logrer. En va xuclava y apretava las sevas d'interes en lo pit, no trobava aliment y aquell pobre ser tornà a son plany monoton y desesperat. Parmentier no deixà d'observarlo y després d'un quart d'hora s'atreu a preguntarli.

—D'ahont veus?

—De la ciutat, avi; respongué la dona ab veu apagada y trista.

—Y ahont pensas anar, filla?—seguí preguntant.

—A Wintke; respongué, sospirant al anomenar aquella ciutat.

—Y a qui vas a buscar allí?

—Al meu marit.

De prompt hi hagué un moment de silenci, mes tot seguit demanà Parmentier després d'haver tossit tímidament: —Saposh que la criatura es filla teua? —Si es meua, li respongué. Lo vell havia preguntat sense segones intencions, ni malícia y tant solament lo feya per pura curiositat y mogut pel seu bon cor y lo seu bon desitj de demostrar aixis que s'interessava per la desgracia d'aquella desconeguda.

Després d'una pausa tornà a interrogar:

—Es noy ó noya?

—Es noya.

—De molt poch temps, según sembla?

—Ab pocs feinas lo sis mesos?

—Es massa tendre per aquest viatge y ab aquest temps que fa. No deus sentir una gran pena?

—Una pena, avi. Digueu-mes prompte una desgracia!

—Si, si... Don nos en guen! acedí dient lo vell tot sospirant. Calla després, puig no era xarria de mena y la seva curiositat quedà prompte satisfeta. Mes la dona començà a ferli preguntes.

—Quanta familia teuu, avi?

—Quanta familia? una geranxa vella, completament sola; dos fills, l'un d'ells solter y casat l'altre... Lo gran té ja un noy d'un any que dorm en aquest bressol. —Lo vell sonjà ab lo dit una hamaca penjada en una viga, afegint: —No tenia mes de fills, mes s'han mort.

—Y ahont son ara los teus?—preguntà la estrangera.

—Las donas estan en lo veïnatz, i los fills cassau pel bosch. De poch temps ensa hi anava jo també ab ells, mes ara ja no puch; la vista se m'ha escurats y las canas ja no m'han sostenen. No es possible cessar y al mateix temps haver sigut. Hi regredí las meyas escopetas un dia dos noys, perquè s'era nervaixit desd'ara.

Lo vell Parmentier era un vell molt digno, de mitjana estatura, ample d'espatlles, llargut, però robust. La seva calva estava rodejada d'una corona de rinxos blancs, rada pacífica y bondadosa, y la blanca barba li arribava prop de la cintura. Tot lo seu posat era d'el tipo més acabat del antic malover rus, d'el patriarcal de llagaret, ab cert aire de grandesa malgrat sa

rústica sensillosa. En efecte, en lo cos d'aquest vell hi vivia una anima plena de bondat y de dolor.

En tota sa vida Parmentier no ha fet mal a ningú, ni siquere a una mosca, sostenint sempre ab respecte los habitants de Petricio.

Donchs en lo temps en que s' desconortà l'aconteixement que aquí s' conta, Parmentier era ja molt vell; potser tenia vintanta anys; era lo de més edat del poble.

Se havia fet ja foch del tot, no poguere per tant distingir cap objecte en la cabanya. Parmentier corcà lo candellero de ferro, en lo qual hi subjectà una grossa trega, produhint-se una claror roja en tota la habitació.

Athavors Parmentier pogué guanyar atengudament a la vintanta. Aquesta havia embolicat la criatura ab un mocador y després de donar lo de la gran ostia que no manca en cap cabanya de malover rus y que serveix per derolir las familias.

Després començà a posarse ab mes comoditat, treyentes las botas que posà a secar. Era jove y bonica, encara que un xich passada y de debil constitució. Sa abundant y negra cabellera queya en espesses

grenyas sobre la espatlla, cubrint lo front y la uilla que tenian una febril lluentor. L'expressió d'aquells ulls tots ullerosos era profundament trista, ab las parpelles enroigidas, potser a causa del vent, o també per haver plorat molt, moltíssim. La seva cara expressava dolor y angonya, que semblaven flupar misericordia. No hi cabia l'últim de que lo seu cor estava opressat per fonda pena, puig de quant en quant sortia del seu pit, un fons y convulsiu sospir. Se coneixia que un gran secret oprimia la seva anima, que laguera volgué eridat ab veu alta, però que l'admiració avanç de traspassar los seus llabris. Lo vell se senti comogut de l'actitut de l'extranjera.

—Sembla qu'estàs molt fatigada, fills.

—Li d'gué ab veu compassiva.

—Fatigada, si; estic molt fatigada.

—Tingas un xich de paciencia. Las donas arribaran aviat a casa, y t' donaran quelcòm per menjar. —li digué compassivament.

—Gracias, avi. No vell menjar res...

Ademés tinc un tros boel de pa, —respongué ella, embolicantse ab lo seu abric de pell, ja tota foradada.